

Nuorttanaste

»Gæca dam Ibmel labba,
gutte mailme suddo guodda!«

»Son dagai rafhe su ruosa
varai bokte.«

No. 21.

11. jækkegærdde.

»Nuorttanaste« maksa ovta kruvua jakko-
dagast, bladde dinggujuvuu juokke poasta-
rappe bokte.

15. November 1909.

»Nuorttanaste« olgusboatta guovte gærde
manost — dam 15ad ja dam 30ad bæive
juokke manost.

Hærvas maidnom-lavla.

(Okta C. H. Spurgeon sarnin).

Mu siello gudnijatta Hærra. Luk. 1. 46.

Maria læi aido vuostaivald-
dam alмест ovta imašlaš saga,
uan dievas gukkodaga ja govddo-
daga son illa ješge ibmerdi. Su
osko læi oamastam stuora loppa-
dusa, maid su siello daddeke illa
fuobmaši. Su rokkus: „Gæca, mon
læm Hærra balvvalægje; munji
šaddus du sane mielde!“ Čajeta
su manalaš dorvo, mi bukta sud-
nji dam gierddavašvuoda, maid
doaivvo adda.

Ibmela goččoma vuol-
de dagai son mokke su fuolkes
Elisabeth lusa, ja dobbe oažoi son
duodaštusa dam stuora saga bir-
ra, maid engel læi muittalam. E-
lisabeth læi ješge dærvatuvvum
allagasast. Hærra læi armost gæč-
čam sudnji ja eritvalddam su šad-
dotesvuoda. Daid čabba loppadu-
sai gaskast, maid Elisabeth celki
sudnji, legje dak sanek: „Audo-
gas læ son, gi osko; dastgo dat
galgga ollašuvvut, mi sudnji celk-
kujuvvui Hærrast.“ Go Maria nuft
læi apasmattum su ustebest, su
vuoigna ællai ja osko nanosmu-
vai, algi son maidnot Hærra, cel-
kededin: „Mu siello gudnijatta
Hærra.“

Jos dist ovtastge læ buorre
Hærrain, jos du dorvvo Ibmeli læ
nanosmuvvam, de diede, atte son
vuordda dust juoga. Go du vaib-
mo læ bajasbajeduvvum, de mai-
no Hærra nama. Gudnijatte su,
go son du bajasbajeda.

Don daidak vastedet munji,
atte nieidda Mariast læi sierra

cuokke gudnijattet Hærra, ja dat
læ duotta. „Buristsivneduvvum
læ son nissoni gaskast,“ ja mi
dovddap burist dam stuora gudne,
maid son oažoi.

Mutto jogo vel gavdnu soames
oskolaš, gutte i læk armetuvvum
Hærrast? Go mi čokkanep min
ladnjasæmek ja jurdašep, de igo
ferte juokkehaš mist čuožotet,
atte Hærra læ addam migjidi sier-
ra duodaštusa su ibmelvuoda ra-
kisvutti? Mon jurdašam, atte vad-
desvuodak læk juokke oskolaža
ællemest, mak dakkek su armo-
duodaštusaid ješlaganen juokke-
hažži. I oktage læk mist ollaset
guimidæmek lakai, ja dat ibmel-
vuoda arbmo, almostuvva manga
lakai ješ gæsage; ja dat læ visses
čuovgga-čuooggak du ællemest, mu
vieljačam, mak æi oidnu æra sa-
jest, ja sierra arbmo-duodaštusak
du ællemest, mu oabačam, maid
birra i oktage sate muittalet.

I dat lifi mikkege boasto mæрка
šumid daina sanin, jos mon cæl-
kašim manga oabbai Hærra siste:
„Burist dudnji, don buristsivne-
duvvum nissoni gaskast!“ Ja mon
matašim cækket dam sæmma æd-
nag vieljaidi: „Burist dudnji, don
armetuvvum! Hærra læ du mielde,
don buristsivneduvvum olb-
mai gaskast. Hærra læ dakkam
stuora dagoid du vuostai ja æl-
latam du vuoina.“

Duoda sarnoi damditi Hærra-
mek, go son celki: „Son læ mu
viellja, oabba ja ædne.“ Mi læp
sæmma fulkišak Kristusin go Ma-
ria, ja mi oažžop dam sæmma di-
le su siste vuoinalažat go Maria
rumašlažat. Vare son, „hærvas-
vuoda doaivvo,“ ožuši su hames

min sisa, ja adnop mi avver su
dingain mailmest ja goccop bag-
jel daid dego divšodægje gocca
mana bagjel ja adnop mi min æl-
lem ja navcaid dam aššai, mi ain
læ ucce, oažžom diti dam ollesen,
vaiko vel miekkege bakkeši min
vaimoi čada.

Mannelgo dal læp mæркаšam
Maria maidnom-lavllaga, aiggop
mi bissanet dai sani bokte: „Mu
siello gudnijatta Hærra.“ Mon
doaivom, atte ædnagak mist, al-
ma guokteluššat, ferttijek cækket
Mariain: „Mu siello gudnijatta
Hærra.“ Jos læ dast oktage, gut-
te i sate cækket dam, de man-
nus son sisa su ladnjases, luoit-
tadekus čibbides ala ja čurvvos
Hærrai, ja son aiggo su væketet;
dastgo nuft gukka, go olmuš i sa-
te gudnijattet Ibmela, i læk son
dokkalaš albmai, gost maidnom
ja gitem læ daid audogasaid aga-
laš doaimatus. Jos don ik sate
gudnijattet Ibmela, de læ vissa
sivvan, atte don gudnijattak je-
čad. Vare son duššendagaši du
ječad „mon,“ vai son šaddaši du
„buok.“ Vare son ožuši dakkat
dam du siste!

Go mon algam jurdašet daid
sanid, mæркаšam mon, atte tæks-
ta sardno ovta doaimatusa birra,
mi læ oktasaš buok buore olbmuidi.

Mæркаš, atte dat læ okta
doaimatus daihe dakkamuš, masa
buok olbmuk, man dilest si ain
ležžek, mattek dokkit. Dat nis-
son sardno su vuollegaš dile bir-
ra, ja daddeke sati son gudnijat-
tet Hærra. Juokke oskolaš satta
læt oasalaš dam buorre dakkoi.
Læk visses dingak, maid don ik
sate dakkat, mutto dam aidno din-

ga satta juokke kristalaš dakkat, ja son berre gavdnat su halos dast: atte gudnijattet Hærra.

Nubbadassi læ dat daggar doaimatus, mi satta dakkujuvvut manikkenassi sajest.

Don ik darbaš mannat čoaggalmasvissoi gudnijettem diti Ibmela, don satak dakkat dam du sidast, du ucca lanjastad satak don gudnijattet Hærra. Don satak suppjuuvvut garradalkest duo-ko ja deike, mutto almake satak don dorvastet Hærrai, læt jaskad ja dam lakai gudnijattet Hærra. Daihe don asak du riegadambaikestad, de matak don gudnijattet su lika burist. „Son gavdnu juokke sajest, gost son occujuvvu, ja juokke baikke læ basse vuoddo,“ gost mi sattep gudnijattet Hærra — i goitge baikke gal hette miñ cælkemest: „Mu siello gudnijatta Hærra.“

Goalmadassi læ dat daggar doaimatus, mi i gaibed stuora čoaggalmasa.

Dat matta heivvit lika burist oktovuodast. Mon arvvalam, atte dušše okta gulai dam čoogje lavlaga Mariast, namalassi Elisabeth. Vuoi, mu rakis oabačidam, di e-pet sate goassege sardnedet duhatidi. Ja ædnagak mu ustebin, gæk dast læk, šaddašegje morraši, jos si galgašegje maidnot Hærra jidnoset ovta stuora čoaggalmasast. Mutto ale berušt dast gal. Maidnom i gaibed ovta gærdege guokta daihe golbma gulddalægje, i fal, dam oagjebas igjaboddo ja vuovde jaskadvuoda sitse matak don doaimatet dam buristsivneduvvum bargo juokke bæive, boddo ja dimo lavlodedin: „Mu siello gudnijatta Hærra.“

Njæljadassi læ dat daggar doaimatus, mi i gaibed ollo rudaid.

Maria læi okta vaivaš nieid-da. Sust i læm golle ige silbba, ja daddeke sati son lavllost ilost: „Mu siello gudnijatta Hærra.“ Ja dat satta dakkujuvvut dam olmai riebst, gi læ dolvvujuvvum vaivašvissoi, ja dam nissonest, gi læ jabmem-soadest. „Mu siello gudnijatta Hærra,“ læ sadne dam fuonemussi nuftgo allagelbolaš olbmai. Dak læk čabba nuotak, ja sist, gudek lavllok daid, læ gollo-

tadde njalbme, vaiko si ferttišegje cælkket: „Golle ja silbba must i læk.“

Viðadassi læ dat daggar doaimatus, mu ustebidam, maid mon falam buokaidi, ja dat i gaibed stuora addaldagaid.

Maidai dat ovtagærdange satta cælkket: »Mu siello gudnijatta Hærra.« Juokkehažast mist læ siello, ja go dat læ ođasmattujuvvum armo bokte, matta dat læt oasalaš dam buristsivneduvvum dakkoi, atte gudnijattet Hærra. Dust i daide læt Maria sardnomaddalak; dastgo son læi æppe-dankætta okta nisson oudastloaidastægje navcaiguim, nuftgo Hanna, su oudastmanne, gæn maidnoma son fidni. Jos doñ ik mate vel salmage čallet, ikge čoakkaibigjat ovta værsa, jos don ik mate lavlotge, de ale fuola dast, min sielok mattek almæke gudnijattet Hærra. Sin, gæi lavla skoarra olbmui belji oudast, čoogja vissa buoremusat Hærra oudast, ja si, gæina orrok læmen uccemus navcak, læk vissa buoremus oudastloaidastægje Hærra čalmi oudast.

Gudadassi, vaiko dat gudnijattem Hærrast læ okta doaimatus, masa buok kristalazač galgašegje læt oasalažak, de allop jurdaš mi fuonet dam birra. Atte gudnejattet Hærra, orro læmen dat stuoremus, maid mi jamolažak sattep dakkat; dastgo dat læ alme doaimatus. Go Hærra basek sisamannek hærvasvutti, de i læk sist æra dakkamuššan go su gudnijattet. Sadne »gudnijattet Ibmel« matta čielgabut celkkujuvvut, nuftgo »dakkat Ibmela stuoresen.« Mi čep mate ješaldamek dakkat su sucrab, mutto mi mattep ouddančajetet su stuoresvuoda, Mi sattep æraid oazžot stuoreb jurdagid su birra, ja dam dakkap mi, go mi maidnop su. Mi sattep ječa gæččalet diktet šaddat su stuorebun min jurddagi siste, go son læ ouddal læmaš, ja dat i læk mikkege hæjos doaimatusaid. Maidai dast læ maidnom dat almemus, maid olmuš matta olattet. Rokkus læ sardnedæme ragje; dastgo sardne ja gullujubme i læk mikkege ješaldest, jos olbmuk daggo bokte æi buktujuvvu Kristus lusa ja alge rokkadallat. Mutto rokkus i læk dat alemus. Maidnom læ rokkus ollašubme. Go Ibmel maidnujuvu, læp mi boattam alemussi. Son bæsta min, vai mi galggap »læt su hærvas arb-

moi maidnom-oabmen.«

Lækgo don mærkašam daid čabba liđid, mak hærvatek min gilvagardid sin vilggis lastaiguim? Mojt dak maidnok Ibmela! Ja dadde æi lavlo dak goassege. Don ik gula uccemusat skoabage, mutto dak orrok dast jaska ja maidnok Ibmela dam bokte go si læk ainoin — nuftgo orro čajetæme, navdašæme bokte bæivača ja laktasa ja čajetet, maid Ibmel satta dakkat. Duotta kristalaš matta gudnijattet Ibmela davda ja bakčasa siste navdašæme bokte Ibmel rakisvuoda ja čajetet ječas bæivalaš ællemest, maid Ibmel arbmo matta ollašuttet. O, vare mi buokak divtašæimek ječamek oamastet dam basse harjanæme, mi læ allaget bajeduvvum ja gudnijattujuvvum. »Mu siello gudnijatta Hærra.«

I oktage berre æppadussi šaddat su suddoides diti.

Min suddoidæmek diti, dainago mi læp stuora suddolažak, æp galga mi biettalet daihe æppet; dastgo Ibmel, gutte buokaidi, gudek vaimostæsek dovdastek suddoidæsek, læ diktam muittalet suddoi andagassi addujume, læ fallam dam juokke okti ja ige læk olguslokkadam ovtage. Son i molso miellalage, mutto bisso duottan su sannes siste ja doalla su loppadusaides.

(Luther)

Loddaš muorraoavsest.

Muttom ækked oini Luther ovta ucca loddaš, mi læi čokkanam muorraoavse ala vuoinastam diti ija bagjel. De celki son: Dat ucca loddaš læ navdašam ækkedesborramusas ja aiggo oadđat njalggat dasa, i morašt mange diti, ige vela ittaš bæive daihe vieso diti, nuftgo David cælkka sslm. 91, 1: Dat, gutte čokka dam alemusa suojest j. n. v. Dat loddaš čokka oagjebasat su ucca oavsaš alde ja dikta Ibmela adnet morraša.

Golleroggam Alaskast.

Ođdasist gavdnum golle ja oljo.

Davabælde Nome gavpuga Alaskast læk dal gavdnam hirbmos stuora vidodaga golle ovta jogast sækkalagai gruvvain. Muittaluvvu, atté dat vido-dak læ loge mila gukko ja moadde čuođe juolge govdo.

Manemuš sagak muittalek Nomest, atte dat ođda golle-baikke orro čaje-

tämen dat riggasämus obba Seward bällesullost.

Dat nubbe gavdujubme læ gukken davven erit Nomest Alaska davvegäe ja Coville joga gaskast. Okta agenta, gæn namma læ Detrik, læ occamatkest læmäš daina amas guovloin, ja februaräst boði son ovta ravnje guovddo, mi golgai njuoska oljost. Oljo boði bajas bodnest ja olmai čuožota, atte dat oljo læ buoreb sortast, go dat mi boatta Pennsylvaniast. Son buvti mielde vebaš oljo Nomi gäččalam diti. Oljo mätta buktujuvvt bocci siste mærragaddai, man gaska læ 150 mila, ja dobbe fast dampain suvdujuvvt Nome gavpugi.

Assek dam guovlost muittalegje Detriki, atte son læi dat vuostas vilggis olmuš, gutte læi dobbe læmäš ja lokke, atte dobbe legje javrek, mak bulle. Son jurdaša fast dam dalve dakkat occamatke dobbe.

Hadde bagjana galvost.

Muittaluvvu, aste čavča rajest læ bagjanam hadde sokkarest 5 öra kilo ala. Bomullo ja maidai ära ullo læ divrrom. Suvla-læira læ divrrom 30 evre kilo ala.

Europa boarrasämus olmai jabmam.

Berlinast muittaluvvu 10. november, atte Europa boarrasämus olmai, Andreas Smolezak, læ jabmam buoccamviesost Posenest oanekaš buoccamanŋel. Son læi riegam 24. november 1800 ja šaddai dam lakai 109 jage boaresen.

Golle-bassam Sameädnamest.

Golle 5000 kruvna ouddi.

Dast moadde jage gäčest algiga guokta Dača, gæk læiga roggam golle Klondykest, barggat gollebassamin Sameädnamest. I dat læm mainotatte gal, mutto dak raves gollerogge guovtes äba addam vuollai, soai bargaiga jage jage maŋest, ja äska dam gäse gannati gollebassam ovta sajest Sameädnamest, namalassi Stuuragoržē baldast Garašjogast. Dobbe læk bargost læmäš 6—8 olbina 2¹/₂ mano, ja olgusgolok læmäš arvo mielde 2000 kr., mutto de læ golle ožžujuvvum 5000 kr. ouddi daihe 10 kr. bæivest olmai. Stuuramus gollebitta deddi 6¹/₁₀ grama, ja læ 15 kruvna vëra.

Dat læ nabbo dalle čajetam, atte gollebassam Garašjogast mätta ganna-

tet — maid olbmuk dam ragjal æi læk jakkam.

Stuuragoržē gollegruva äigadak læk arvvalam ovta Tromsa blađest, atte si boatte jage jurdašek bargga-goattet 14 olbmain igja- ja bæivemolssomin. Doävvest læ, atte satta šaddat burist dam mađe avkke nubbe jage gollebassamest, go dam gäse læi, go juo læ jamma vidodak gollesägest.

Vække gillajegjidi!

Hr. Johs. T. Hanssen, Bergen. Dak boakkanak, maid don sadijek mudnji, læk väketam. Mon dovdam ječčam gievrabun ja gæppasæbbun ja oadäm burist ijaid. Boakkana guoddam mon bagjelistam ija beive. Mon læm dudnji sagga gitevaš boakkana buorre duoje oudast. Vaimolaš dærvuođak ja gitos.

Oliva Tobiasen,

Indre Hogdal, Kategat pr. Mandal.

Hr. Johs. T. Hanssen. Bergen. Dal læ äigge boattam, go monge satam dam duodaštusa addet dudnji du apparatai birra, atte dak læk buorre dalkastus-gaskaamek. Mon dærvasmuvvim dam boakkana adnem bokte, maid mon dust jage dæstondal dinggojim. Mon matam damditi roakkadet buokaidi dam ramedet.

Mutto dal læm mon ožžom vige giettagavvi, vissa læ læsbme. Jos læ dust daggar dingga, mi dam davda buoeeda, de sadde mudnji dam dallanaga. Gudnebalolažat Nils Jensen, poastaexpeditor Makur P. O.

Hr. Johs. T. Hanssen, Bergen. Im sate muittaketta diktet, atte dak mudnji sadijuvum apparatak læk buore dugjom. Mon læm adnam daid juolgest ja læm bæssam masa aibas bakčasin. Mon boram ja oadäm burist. Dušše navcak læk vela ucean.

Sofie Ståvrum, Stenkjær.

Dam lagan sistdoallo læ daina brævain, mak älelassi bottek mudnji gukken ja lakka, ja dat čajeta, atte mu apparatak mietta buok dokkijek gillajegjidi. Jos læk buocce ja gilla. jægje, ja ik læk vel gavdnam väke, de čale dallan ja bija 85 evre oudast frimærkaid.

Poastaadr.: Johs. T. Hanssen, Bergen.

Šaddai gædgeuddas vuollai.

Fredrikshaldast muittaluvvu, atte okta nuorra gandda, Emil Bunning, šaddai gædgeuddas vuollai ja havddaduvvui dast aibas. Go olbmuk rogge su ouddan, de læi juo jabmam. Oävve læi cuovkkanam. Arvvaluvvu, atte dai gukkalaš arvi gæčeld dat jottai gædgeuddas.

Dat gandda, gutte sorbmašuvai, læi okta siega ja dokkalaš olmai.

Läge varrogas dolain!

Muttom 56-jakkasas nisson Kristianiast læi gieskad likkotæbme. Go son galgai guoddet lampa ovta lanjast

nubbai, de manai dat oasse lampast, maid son læi doallamen, cuovkas, ja buok parafina læikkaši su ala. Šu biktasak cakkanegje dallanaga ja buile buok. Go gagjujubme boði, de læi nisson juo jabmam su havides gæčeld.

Su ollesšaddog nieidda læi dast, go likkotesvuotta šaddai. Son dagai buok, mi su fauost læi, gagjom diti ædnes ja gæččali časkadet dola teppeniguim ja guoddaiguim, mutto buok duššas. Vieso siste i billašuvvam gal mikkege dam issoras buollema bokte.

*

Dat berre læt okta varritus buokaidi, atte ainas læt varrogas dolain ja čuovgain. Man farga i sate likkotesvuotta šaddat skievtotesvuoda bokte dast, gost olmuš uccemusat læ gadde-men. Skievtotes ja sate dokko gævatamlake læ davja læmäš sivvan stuora vahagi ja likkotesvutti — dušše dainago i læk fuola læmäš buoreb ja gæččat bærrai, atte i šadda mænnođuvvut boastot; dastgo maŋŋelgo daggar gævatus læ hæde daihe likkotesvuoda buktam, ja maidai gattamušge šadda stuores, dalle læ mendo maŋŋed algget gattat ja jurdašet: vuoi juo im læm varrogæbbo, de i lifēi gal šaddam dat likkotesvuotta, mi dal šaddai skievtotesvuoda gæčeld.

Barggop mi læt varrogasak dolain nuft buoremusat go mi sattep, ja juokke sajest giettaguššat varrogasat. Riššasagge, mi časkaduvvu, i galga suppijuvvt lattai daihe manikkenassi dollavaralaš sagjai alma iskaketta. I berreši luovos dolain rassat daggar sajin, gost læ varalaš cakkidet, go juo læ bæssamest. Muittop mi dam sadnevagjasa: »Ucca dolaš mätta duššadet stuora vuovde,« ja dat læ duotta. Maidai ucca čuonanašge mätta šaddat stuora dollan.

80-jakkasas agja naittali.

34-jakkasas nieidain.

Sodnabæive dam 7id november vihatuvvui Sortlanda girkost Vesteraalast okta heivvimættom naitusparra. Irgge læi lakka 80 jage boares, ja læi erit Sigerfjorast. Son i læm ouddal læmäš naittusest, ja asa i okto ješ. Moarsse læi okta biganieidda, gutte læi 34 jage boares.

Ovta ucca jieŋa-guovča

læ gonagas Fredrik Danmarkost ožžom addaldakkan Grønlandalažain.

Likkotes gandda.

Gieskad læi okta 13 jakkasaš gandda Madda-Norgast muttom baikest gavvenen uvjaid cicašbæsest, mi læi ovta skappemuorast. De boatta okta 30-jakkasaš olmai, gæst læi bisso oalge alde, oaidna ganda ja doavvo, atte dat læ tiur-lodde, ja bæi njuolga su ala arvo mielde 60 alan duokken. Gandda dæivatalai havlain niekkai ja čielgest, mutto goastai almake ječas væke bokte vuolas sidi. Gandda šaddai dallanaga addujuvvut doaktara gieđaidi, ja dat orro čajetæmen, atte son dærvasmuvva, muittala »Avisen.«

Dat orro læme jakkemættom, čalla muttom æra bladde, atte olles olmuš, ja vela okta harjanam bæččē, i galga mattet dakkat erotusa guovdaš bæive loddest ja gandast.

Noaidastallam.

Muttom dalost Hallingdalast javkai ovta ækked manga jage gæčest okta flæskabitta ja maņeb ækked fast okta mavsolaš šala.

Gi suola læi, i læm buorre diettet, mutto okta dat læi, gi læi buristdovdos, ja damditi šaddai Piera Storm, gæst læi sadne »mattet æmbo go ærak,« vižžujuvvut »čajetam diti.«

Piera bođi ja loppedi gæččælet, jos son oažžo gievras olbma vækken.

Is, bardne dalost, galgai væketet, maņnelgo son ja Piera læiga haladam guovta gaskan ovta lanjast.

Olbmuk bovddijuvvujegje sisa, ja Piera loppedi, atte dal galgai suola ainas ittet ouddan.

Bardne galgai viežžat dam bastelemus akšo, ja daina divvot ječas bævde balddi.

De galgai buokaidi, gæk legje siste, čadnujuvut lidne čalmi ouddi ja galgge bigjat olgišbæle čuvde bævde ala. Ja Piera nævvoi buokai orrot jaska, maid si ain gulašek, ja de algi muollot ja »lokkat« ja jærαι barnest.

»Oainakgo su (souollaga?)«

»Im oainel!«

Fast odđa muollem.

»Oainakgo dal su?«

Im oaine maidege!«

Fast gukkes lokkam ja muollem.

»Jos son fal læ dast, de dal de ferttek gal oaidnet su!«

»Juo, de dal de oainam gall!«

»De časke dall« čurvi Piera.

— Mutto de rotti Ane navetbiga suormas ruoktot. Daina lagin makka gavnatalai son suolan.

Nuorravuoda-aigge.

Nuorravuoda jagin læ dat havskemus aigge olbmu ællemest. Uccan læ mikkege aigid, man birra læ sardnujuvum ja čallujuvum æmbo go nuorravuoda aige birra. Ja dat læ duotta; dat læ okta lieggos aigge. Okta aigge, goas olmuš læ garvotuvvum hærvasvuodast sikke vuoinalažat ja rumašlažat. —

Nuorain læ ællemhallo ja ællemviggam. Dak dattok botket buok, mi boatta sin guovddo. Dak dattok læt luovos ja boattet olgus. Dak čei dato čadnujuvut mæreduvvum rajidi. Ja nuorain læ baggo juoga dakkat. Dak viggek gæččælet daid mangalagašid. I sist læk hallo orrot ovta sajest, mutto dattok olgus mailbulai bouggot odđa goinoid. Dai nuorai siste læk aibašemek. Jurddagak læk alo doaimatusast. Si jurdašek olggo-ilme ala, dat mi læ »dai alla vari« duokken. Si dattok oaidnet æra osid mailmest, ællet ællema suottasæbbo baikin. Orro læme goagņed sidast, ja si ferttijek olgus, bæssat ællet buoreb ja avkalæbbo ællem æra sajest. Sidast satta gal læt buorre su lages mielde; mutto almake aibašek si olgus dam amas ilbmai. Si niegadek buok nuft čabbat ja burist dom amas guoylost. — Dat læ dego soades nuorai siste. Sist i læk rafhe. Dat oidnu bæivalažat. Juokke bæive jottajek dabe ja dobbe nuorak erit sidast Amerikai daihe æra cædnami. Nuorak vulggek ja boarrasak bæček sidi. Boarrasak orrok imaštæmen dam aige diti. Nuorak æi biso sidast gostege. Aibašek aivestassi boattet æra sajidi. — — — — —

Mutto nuorak bessek boattet »bagjel dai alla varid« — mai maņņai si nuftaibašek. Si bessek gæččælet buok dam odđa, dovddamættom ja amas dile gukken erit sidast. Gal vægja dpatuvvat, atte si ožžuk gattat. Go si læk barggam ouddan ovta aige dobbe, de gal vægja si bottek dovddat, atte i læm ollo buoreb go sidast. Gal vægja, atte i læk nuft havske ja hærvai, go si legje jurdašam ja niegadam. Olbmuk ganske æi læk nuft buore ja ustebლაža, go si legje doivvom. Ja dam havskeb ællemest, man birra si niegadege, i væje mikkege šaddat. Mutto manna muttom muddoi nuftgo ouddalge. Ja si daiddek maņemusta boattet dam jurddagi, atte sidast dat i

læm nuft hægjo almake. Dobbe læi sæmma buorre ja friavuotta go dabe abmasi gaskast, ganske goalos ja fuollamættom olbmuk.

Ja si valddek dam mærradusa: Mon vuolgam sidi buok rakkasi ja oappasi lusa, gost mon aigom hukset ja assat boatte aigest. Sidi ja vanhæmædnami aigom mon oaffaruššat mu barggom ja jurddagidam. Dobbe sidast aigom mon barggat buok dam, maid mon læm niegadam, buok dam, man ala mon læm jurdašam. Mon dakkim boastot dallego mon jakkim, atte mon ferttijim jottat olgus barggam diti dam, mi mudnji læi rakis ja juksam diti dam raje, maid mon legjim mæredam. Sidast satta olmuš nuft barggat aldsesis ja olbmidasas, ja buok dasa, mi læ rakis sæmma stuora ja æmbo iloin go dobbe olggon dam amas guovlost.

Mutto æi ollo nuorak maca sidi fast. Si ellek ællema dam stuora, vides mailmest, gukken erit sin sidast ja rakkasin. Mangasest læ obba buorre dille, barggek ja raččēk, rakadek dalo ja sida aldsesæsek dobbe. Dam sagjai læ fast ærain okta skivčodægje ællem, rafhetaga ja duotta ilotaga, ja ædnagak maidai duššek dam stuora mailme apparas njilloi.

Gagjujuvum goalva alde.

Okta guovte-olbma vanas — mi dam šad d. m. læi favlabælde muttom baike, man namma læ Tronskjær — olgob Malangen oarjabælde — baldesbivdost, šaddai šlavetaddam vuolde balkkestuvvut gobmot ravdnje-skavvallest. Goabbašak olbma guovtes bæsaiga goalva ala ja oažoiga stuora raččama bokte stivlebbaddid luovos ja vadnasa gavtotet.

Moft soai oažoiga vadnasa gavvot, ja moft erinoamačēt bæsaiga heggi, i dittujuvvu. Mutto gagjujuvut soai šaddaiga ovta bivddešõita bokte, mi læi favlest boattæmen. Dat nubbe dam guovtost, okta nuorra gandda, læi obba vuoiætuvvain.

Ædnagak »Nuorttanaste« doaliin

læk ain velgolažak bladdai dam jage ja maidai 1908 ondast. Dat lifči gæpasen ekspedišoni, jos min rakis lokkek muitašegje, atte bladde darbaša sisaboado, go dat galgga sattet olgusboattet. Læge nuft buorre, atte saddek dam ovta kruvna, amas bladde orostet boattæmest dudnji.